

TEDENSKA SLIKE

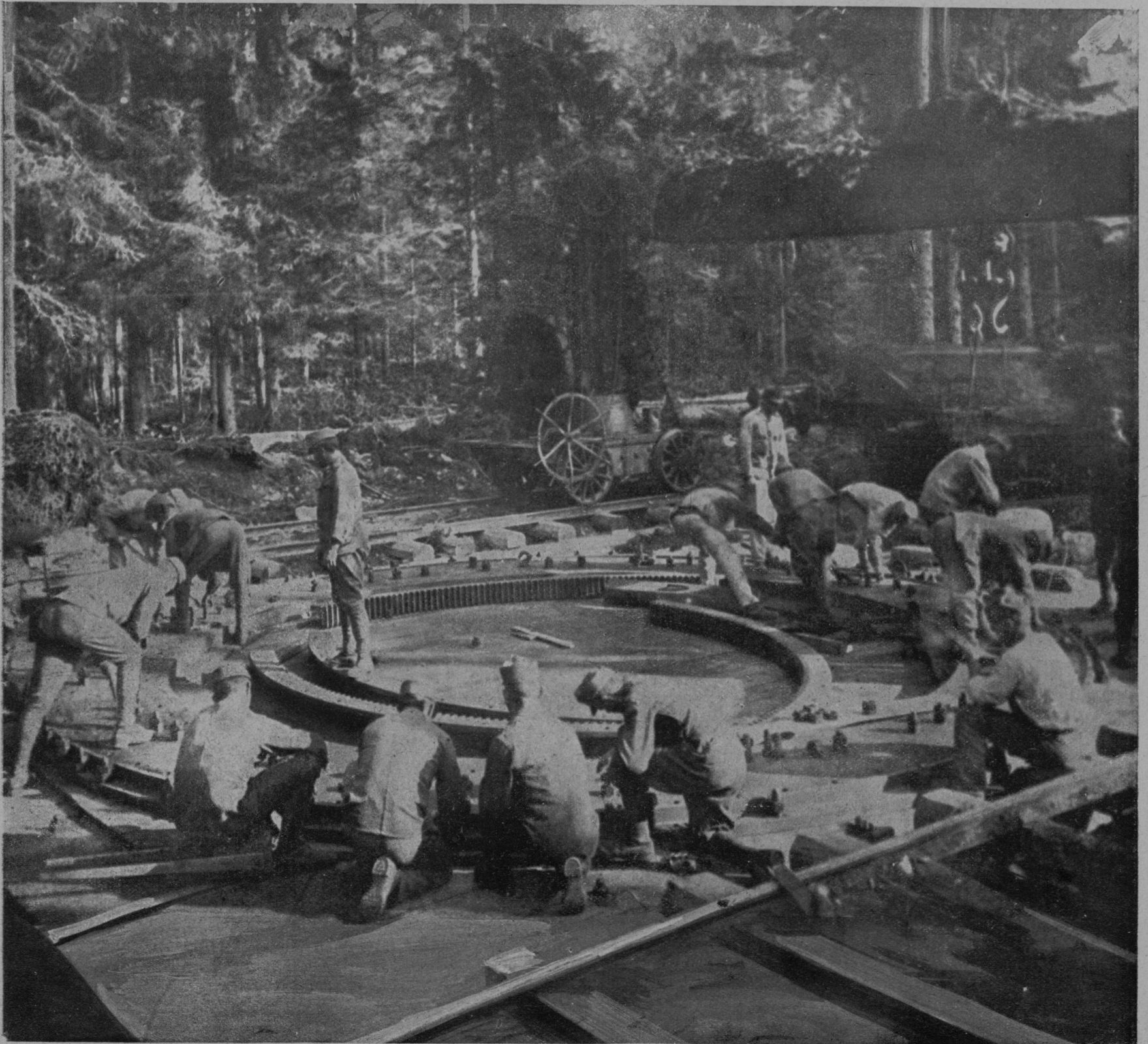

Naročnina za Avstro-Ogrsko; 1/4 leta K 5; 1/2 leta K 10; za celo leto K 20. — Posamezna številka 40 v. — Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Stari trg št. 19.

Štev. 5.

V Ljubljani, v sredo 30. januarja 1918.

Leto V.

Avstrijski vojaki polagajo temelj za težak velik top.

Tone Kosem:

Švedra.

1.

„Vse dni svoje mladosti sem neizrečeno veliko trpel. Kjerkoli sem se prikazal, so me zaničevali in se norčevali iz mene.

Kadar sem stopil zjutraj v šolo, so vsi učenci naenkrat zabučali in me kroho-

stite me, pustite, lepo vas prosim“, sem jih prosil; „saj vam nisem ničesar naredil“.

S tem sem pa samo prilil še olja na ogenj. Novi udarci so gromko zaropotali po mojem životu: „Ali ste ga slišali? Pogledajte ga: v tla gleda, nikomur več si ne upa pogledati naravnost v oči. Hinavec je! V glave nam luča knjige in razne svete spise — saj je danes verouk, kajne? —, zdaj se dela pa še nedolžnega. Le lop po

za letom. Navadil sem se tega trpljenja, četudi mi je bilo mučno in težko pri srcu. Osel, vajen vsakdanjih težkih udarcev, sčasoma otopi in se ne zmeni kdovekaj za bič. Sošolcem že nisem nič več zameril, če so me topli; na primke in na vse psovke, s katerimi so me obkladali, se še celo nisem zmenil. „Kakšen pa si vendar! Ti nisi za med ljudi, pa je!“ mi je rekel vsakdo. „Smešen si, silno smešen. Samo, da te kdo le pogleda, pa ima zadosti in mora te črtiti“.

Prihajal sem bolj v leta in s strahom opazal, kako raste razdalja med menoj in mojimi sošolci.

Pa ne samo med sošolci! Sploh med vsemi ljudmi, med vsem svetom.

Če je bila kje gruča tovaršev in sem se jim hotel pridružiti še jaz, so pljunili vsi hkrati predme in se zakrohotali: „Stran se poberi od tod — saj te ni nihče klical! Kdo pa naj se pogovarja s teboj, nestvor?! Hefajst je bil v primeri s teboj pravi Apolon. Hm . . . so gotovi estetični oziri, katerih se mora držati vsak pošten človek. In mi, kar nas je tukaj, smo sami estetiki! Hočeš, da bi dobil kamen v butico?“

Ne, kamna nisem hotel dobiti za slovo. Moral sem proč, kajti ran sem imel že tako itak dovolj na glavi in povsem životu.

Vedel sem, kako je imel vsakdo prijatelja. Prav vsakdo. Kako so se po dva in dva v prisrčnem razgovoru izprehajali, nagibaje glavo drug h drugemu in stiskaje si roke! Jaz pa sem sam samcat hodil povsod, s solznimi očmi, in sanjal o prijatelju kakor drugi morda o zlatih gradovih. Da bi imel prijatelja, ej!

Tako hudo mi je bilo samemu, brate tako nepopisno hudo . . . Mnogokrat sem se skrtil kje v goščo in jokal do pozne noči. Oh, zavržen sem bil od ljudi, zavržen od vseh; bil sem samo zato na svetu, da so se norčevali iz mene in me topli; da sem pa tudi jaz človek, na to so pozabili.

Nakopičeno trpljenje me je polagoma takorekoč usušnjilo. Misel, da zaslužim zaničevanje vsem. Ta misel, ki so jo vsi ljudje

Verona ob Adiži: Most Castelvecchio. Prekrasno gornjeitalsko mesto je bilo opetovano ometavano po naših letalcih.

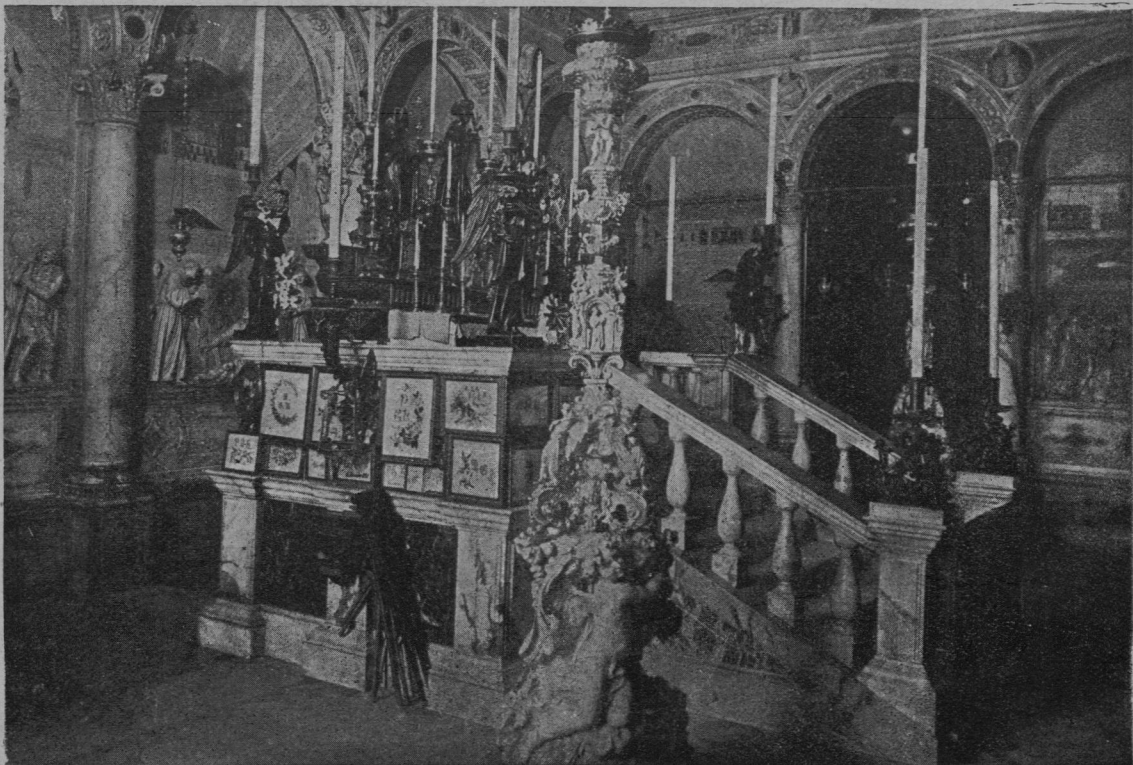
taje obsuli: „Raca na vodi se je prizibala! . . . Prostor, prostor! . . . Pozdravljena nam bodi, raca na vodi!“ Ta me je potegnil za ušesa, drugi me je krcnil s prstom po nosu, treji zopet me je oplazil s pestjo po glavi: „Na štiri vogle jo ima zbito kakor slab zaboj!“ Četrty me je lopnil po hrbtu: Občudujte grbo, slavna gospoda!“ Kakor da bi nesel v mlin deset vreč pšenice, tako sključeno se drži . . . Prazna slama v glavi ga tišči tako močno navzdol — ha — ha!“ Peti pa: „Kaj grba! . . . Njegove dolge, koščene roke, te si oglejte! Od včeraj do danes so mu pa spet zrastle za en centimeter naprej. Bežimo, da se nas ne ovije, ž njimi, kakor bršljan drevesa!“ — Da bi bili zbežali! Pa ne! Komaj da sem se preril do svojega mesta in položil knjige na klop.

Vse drugo do zdaj je bil le nekak uvod k veliki burki. Zdaj pa se je pričelo prvo dejanje. Ubogi clown, kako žalostno in smešno vlogo sem moral igrati! Od tu od tam, od zgoraj, od spodaj, od leve in od desne in še od kdovediodkod so bliskoma sunile nepovabljenе roke v moje knjige, da so se kakor jata oplassenih šoj dvignile s klopi pred menoj in popadale na vse štiri strani prostrane šolske sobe. Nastal je nov krohot. Komur je pa kakšna knjiga slučajno prifrčala na glavo, se je znosil nad menoj. Bili so me s pestmi po životu, tolkli me po obrazu, po prsih in po hrbtu in me vleкли za lase: „Le po njem, le po njem! Kdor ima kaj veselja do dela, kaj ljubezni do svojega bližnjega, zdaj udrihaj po njem, po njegovi butici! To je puntar, da mu ga ni para. Svoje knjige meče po naših glavah, namesto da bi jih navezal okrog svojega kica, da bi se tiste njegove slame v lobanji prijel kakšen dober nauk“.

S solzami v očeh sem hodil med klopimi in iskal ter pobiral svoje knjige. „Pu-

njem, kogar srbi koža in čuti moč v rokah!“

Kadar je stopil sredi takega hrupa predstojnik v šolo, sem bil navadno zmerom jaz, ki sem se moral pokoriti za grehe

Krasni mramorni oltar v slavni Ricciovi baziliki Sv. Antona v Padovi.

drugih. Če sem se pritožil, me je predstojnik osorno in nakratko zavrnil:

„Molčite vendar! Saj vas ni nihče vprašal. Čemu ne držite glave pokonci in jo pobešate kakor mila Jera? Nikake šale ne razumete. Izginite! Trojka!“

Tako se je godilo dan za dnem, leto

izpeljavali s krepkimi udarci po mojem životu, me je obdajala noč in dan kakor mreža ogromnega strupenega pajka in se mi zajedala v glavo. Bil sem ponižen in pohleven, ne da bi vedel, zakaj. Nikdar se nisem smejal; kajti tudi moj smeh ni bil nikomur po volji; vsakemu se je zdel, če

že ne ravno hudoben, porogljiv, če že ne hinavski, ogaben, če že ne škodoželjen in nevoščljiv, pa vsaj neodkritosrčen in brez pravega veselja.

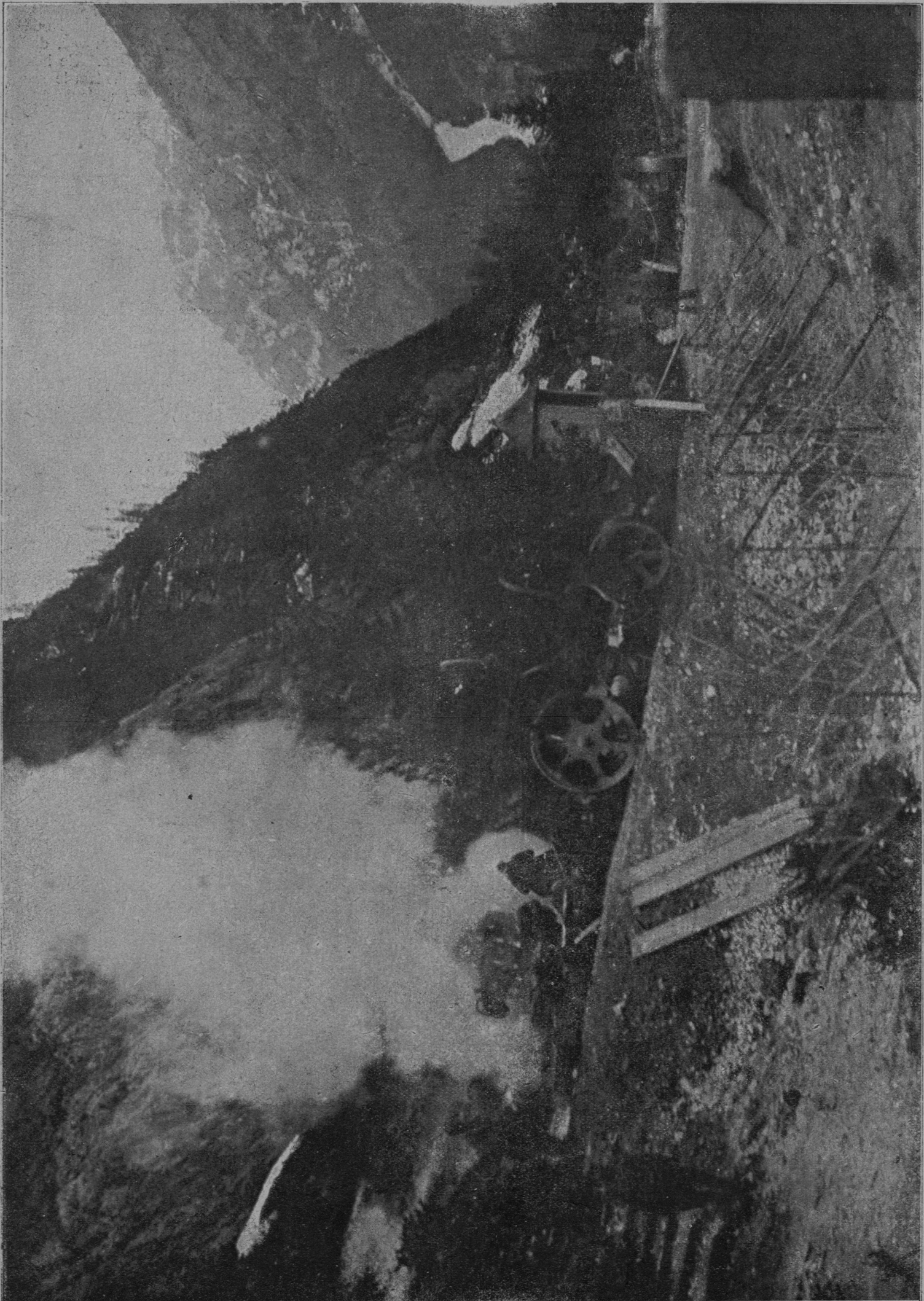
Nobene privlačnosti ni imel več svet zame; tih, s pobešeno glavo sem se plazil naposled kakor senca po samotnih ulicah, samo da sem se lažje ogibal ljudi. Kadar pa mi je bilo le mogoče, sem se izmuznil iz mestnega zidovja, krenil v bližnji gozd

in se jokal v njegovih sencah. Samo v gozdu sem se počutil varnega pred zaničljivimi pogledi ljudi, ki so stikali glave skupaj in se ozirali za menoj, če me je zanesel slučaj po kakšni bolj šumni mestni ulici.

II.

Tisto leto pa se je vendar zgodilo, da sem dobil prijatelja tudi jaz. To se pravi:

ko sem se vračal nekoč iz gozda, se mi je pridružil sošolec-novinec na naši gimnaziji ter me vprašal, čemu se držim pusto kakor megla. Potem sva se še marsikaj pogovorila in deček — ime mu je bilo Nace, kako se je pisal, sem že pozabil, toliko pa še vem, da je bil doma nekje s Koroškega — me je spremil do mojega stanovanja ter me prosil, naj mu posodim tri krone, da si bo lahko kupil cigaret.

Náš 30·5 cm motorni možnar, za hribom skrit, po strelnu na laško postojanko na soški fronti.

Poslej me je Nace večkrat tudi obiskal in me povabil s seboj na izprehod. Nihče bi ne mogel popisati, kakšno veselje me je navdajalo take čase. Oj, tudi jaz sem imel zdaj prijatelja, kakor drugi ljudje, tudi jaz sem hodil zdaj skupaj s svojim prijateljem!

Jesen je bila, kostanji v širokem drevoredu za mestom so šumeli v močnem vetru, po tleh je bilo vse polno narumenelega, v šušteče zvitke sukajočega se listja

kadil drago egiptovsko cigareto in vrtel v roki srebrnookovano palico. Zdelo se mi je na prvi pogled, kakor da se je bil tekem počitnic popolnoma izpremenil; tako gosposki je bil in svetla rdečica je bila razlita po njegovih, sicer bledih licih. In nisem se bil zmotil; Nace se je bil res izpremenil; namesto, da bi mi bil stisnil desnico, ki sem mu jo prijazno prožil v pozdrav, je segel urno v žep in potegnil iz njega denarnico.

prijazno:

„Greš z menoj, Nace? . . . Lepo orehovo potico sem prinesel od doma zate . . .“

Nace si je prižgal novo cigareto, nato pa se je zasukal pred menoj kakor vrtavka in mi rekel:

„Nikamor ne grem. In ničesar nočem imeti od tebe, da veš. Tisto potico ohrani le zase in jo sam snej, jaz je ne maram, tudi če bi bila pozlačena! Manjka se meni potic! . . . Sploh pa — kaj sem že hotel reči: S teboj ne maram nič več občevati — ti — ti — — švedra! Hodil sem do zdaj s teboj, pa ne bom več, da bi se norčevali ljudje še iz mene. Če hočeš vedeti, kakšna grda švedra si, tam-le se poglej, v tistem svetlem, širokem steklu pred izložbo. Tako je, zdaj sva opravila. Servus, švedra!“

Če bi bil izlil kdo čeber gnojnice po meni, pa bi mi ne bilo tako hudó, kakor mi je bilo ob tej psovki; zagomazelo mi je po vsem životu; noge so se mi pošibile in oči so mi postale vlažne.

„Švedra!“

Z vsemi mogočimi priimki so me bili že obkladali, toda tako nagnusnega, tako ogabnega se ni bil do zdaj še nihče poslužil. Zavedal sem se jasno, da sem v resnici žalostna pokveka, izrodek, izpostavljen zasmehovanju vseh ljudi. A da se je Nace drznil mi zabrusiti kaj takega v obraz, on, Nace, ki sem ga tako ljubil! Torej je bilo vse skupajle sama prevara, laž! Zaradi tistih borih treh kronic, ki sem mu jih bil posodil, se mi je kazal prijaznega, in zdaj, ko me ni več potreboval, je obrnil hrbet proč od mene in se mi zahvalil s tem, da me je nahrulil s švedro.

Oh, kako me je to bolelo in peklo! . . . Bil sem torej res popolnoma zavržen in zapuščen od vseh . . .

Tresoč se povsem životu, s šklepetajočimi zobmi sem se vrnil na stanovanje. Tu sem sedel za mizo, skril obraz v dlani in se bitko razjokal. — — —“

Skijaši-vojaki na sneženem vrhu alpskega velikana.

— Nace in jaz pa sva se počasi šetala in se razgovarjala. Nace mi je pripovedoval, kako lepe, bele konje imajo doma, jaz pa sem mu pravil o grlici, ki sem jo bil nekoč ujel in me je čakala doma v kletki.

Dogovorila sva se to-le: Poleti o velikih počitnicah me bo Nace obiskal; na enem izmed tistih belih konj bo prijezdil s Koroškega na Kranjsko; ko bo prijezdil do Save, bo konja dobro napojil in skopal v vodi, potem bo pa dirjal na njem zmerom ob Savi prav do mojega doma pod Kumom, in to samo zato, da konj ne bo trpel žeje, ker je v Savi baje dosti vode; doma bom napravil jaz pojedino — spekel bom svojo grlico, da se bo Nace lahko pošteno najedel; ko bo Nace sit, bo skočil na konja in oddirjal zopet domov na Koroško, po taisti poti, kakor je prišel. — Tako sva se šalila in takrat sem se prvič v življenju včasih malo nasmejäl.

Bili so to lepi časi! Nič več se mi ni bilo treba skrivati po gozdu; torej le nisem bil tako zavržen in zapuščen, kakor sem bil mislil.

Prišle se božične božične počitnice, a tudi jako hitro minile. Zavrt v havelok, z velikim kovčgom v roki, sem se vračal nazaj v mesto. Ej, da, ta debeli, rumenobarvani kovčeg, s kakšnim veseljem sem ga nesel tistikrat od kolodvora po ozki, zamazani ulici do mojega stanovanja. Takoj ko sem bil na stanovanju, sem kovčeg odprl; dve potici, ena orehova, druga rozinova, sta bili notri, razven tega pa še mnogo mesenih klobas, kos domačega ajdovega kruha, da me je spominjal v mestu na dom, potem pa še velik kup suhih hrušek in krljev, ki sem posebno čislal.

Namenil sem se bil, da podarim eno potico Nacetu, in komaj sem čakal, da se snidem ž njim.

Še tisti dan sva se srečala na ulici. Nace je bil ogrnjen v novo sivo pelerino,

„Jaz sem ti dolžan tri krone. Ta dolg hočem poravnati zdaj, ko imam denarnico še nabasano. Na, tu imaš, kar si mi posodil. Saj vem, samo zaraditega si me iskal po mestu!“ mi je rekel z rezkim, odurnim

Naši skijaši na tirolski fronti v belih oblekah, ki jih dela sredi snega za sovražnika nevidne.

glasom.

„Oh, Nace, kdo govori vendar o tem? . . .“

Na tiste krone, ki sem mu jil bil nekoč posodil, sem bil res že popolnoma pozabil. Neprijetno me je dirnilo, ko je govoril Nace tako z menoj; vendar sem nadaljeval

Tako mi je pravil za poličem vina tovariš finančni nadsvetnik, ko sva zašla na mladostne spomine ter se ozirala po življenju nazaj, kakor hribolazca, ki sta upehana in potna priplezala na vrhunec gore. Spodaj leže dolina, hribci, strma, skalovita pot, vse majhno kakor igračka in lepo,

slikovito za pogled iz silne višine navzdol: „In zdaj si vendarle na vrhu!“ sem mu dejal. „Dosegel si svoj cilj: visok uradnik s sijajno plačo si, prsi ti krasi črta najlepših redov, ugleden si, vpliven . . . srečnega se moraš čutiti, brate!“

A zmajal je z glavo.

„Vse — samo srečen ne. I, kako bi mogel biti! Švedra! Kaj mi pomagajo vsa sposobnost, vsa vztrajnost in pridnost? Švedra sem! Rajše bi bil lep, eleganten tepec, a — srečen mož in oče!“

„O! Samec si?“

„Švedra! Kako bi se upal . . . Kdo bi me maral — ? In če bi me maral, bi bil le še smešnejši, še bednejši . . .“

Težko, krivično je naše življenje in doumeti ga je nemogoče.

Ljudska vseučilišča.

Vseučilišče za ljudstvo. Kaj naj bo to?

Francozi, ki korakajo še vedno na čelu kulture vseh narodov, so iznašli tudi to novost. Delavec Deherme je l. 1898 ustanovil v mali dvorani pariškega predmestja prvo ljudsko vseučilišče, ki se je zvalo Université Populaire ter je postalo hitro vzorec vsem enakim kulturnim podjetjem na svetu. V Parizu so na povabilo delavca različni profesorji, zdravniki, inženirji in drugi znanstveniki, strokovnjaki predavali ljudstvu, zlasti delavcem, o najraznovrstnejših kulturnih in socialnih vprašanjih, zanimivih, važnih in koristnih za vsakogar. Predavanja so bila brezplačna ali pri malenkostni vstopnini. Po predavanju se je smel vsak poslušalec oglasiti, ugovarjati, vprašati, debatirati, tako, da se je razvnel vsak večer živahen splošen razgovor med predavateljem in poslušalci. Tekom petih let je nastalo samo v Parizu nad 40 takih ljudskih vseučilišč in brez njega ni bilo kmalu nobeno večje mesto, a skoraj pov-

shodih so postale mirnejše, stvarnejše in zato dostojnejše, programi vseh ljudskih zabav so se dvignili na višjo stopnjo lepote in cene. Splošna kulturnost širokih ljudskih slojev se je torej očitno povečala in poglobila.

Po vzorcu francoskih ljudskih vseučilišč so nastala enaka podjetja v Belgiji, Italiji, Holandiji, na Španskem, v Egiptu, v Angliji in celo na Ruskem. V Petrogradu

in Norveškem.

Na Nemškem je bil prvi Berlin, ki je ustanovil „Humboldtovo akademijo“ in „Svobodno visoko šolo“ za široke ljudske plasti. Pred dvema letoma sta se obe šoli zedinili v „velikoberolinsko ljudsko univerzo“. V Avstriji je najboljša ljudska univerza dunajski „Volksheim“, kjer se predava zelo razvrstno, eksperimentira, uporabljajo se stereoskopi, kinematografi in druga sredstva

Kritje našega topništva v južnotirolskih gorah.

se je odprlo Obščestvo narodnih universtetov in v Moskvi je bila pred desetimi leti otvorjena mestna ljudska univerza iz fonda poljskega generala A. Szaniawskega. V cellem je bilo na Ruskem že l. 1905/6 okoli

za populariziranje vseh strok vede in umetnosti. Predava se o vprašanjih javnega prava, obrti, občinskih zadev, medicine, zdravstva, modroslovnih, naravoslovja, zemljepisa, zgodovine, lepe književnosti, umetnosti itd. Učenjaki, pesniki, dramatik, politiki i. dr. govoré večer za večerom ljudstvu o vsem, kar mora danes vedeti in poznati zares izomikan in izobražen človek. Seveda, vsa ta podjetja uživajo javne podpore in dobivajo darove bogatih mecenov.

Tudi Čehi si ustanove letos prvo svojo ljudsko vseučilišče. V spomin jubileja Jana Husa, češkega učenjaka, v čast in slavo največjega češkega mučenika so se zedinila vsa češka kulturna, politična in gospodarska društva ter ustanovila Husovo ljudsko univerzo v Pragi, ki ji bodo sledile druge po čeških mestih.

V Ljubljani smo pred vojno že imeli začetek slovenske ljudske univerze v „Mestnem domu“. Predavali so naši strokovnjaki in hrvaški vseučiliški profesorji. Vojna nam je začetek odrezala. Treba bo, da se začne znova, še odločneje, na širši podlagi in pritegniti bo v delokrog vse: naša glavna mesta in trge. Nova doba bo zahtevala najširše izobrazbe ljudstva. Narod hrepeni po njej. Dajte mu jo!

Brez demokratičnosti kulturne ne more biti demokratičnosti politične, niti socialne. Osvoboditi treba naprej duhove, da bodo znali uživati svobodo telesa. Preko izobrazbe k samostojnosti, s prosveto k svobodi, z resnico do pravice, s kulturo duha, srca in misli k idealu politične samoodločbe, socialni enakopravnosti in gospodarski sili, — to je cilj Jugoslovanov.

Ta cilj pa moremo doseči le sami, iz lastne volje in moči vzlic vsem oviram in sovražnostim. Pomagajmo sami sebi, ker drugi nam ne bodo.

Naši vojaki si grade sredi tirolskih snežikov kritje pred zimo in sneženimi zaveti.

sod so bili ustanovniki delavci. V odborih so delavci, ki se brigajo za gospodarsko stran podjetja, ter profesorji i. dr., ki vodijo predavanja. Ugodni vpliv teh vseučilišč se je pokazal povsod hitro: ljudstvo se je začelo živije zanimati za znanstveno književnost in časopisje, debate po političnih

40 ljudskih (narodnih) vseučilišč. Tudi Varšava, Ljublin, Vilna, Holm in druga poljska mesta so sledila. Dalje so ustanovili take svobodne šole Lvov, Krakov in drugi večji gališki kraji. Na Danskem so imeli že leta 1906 okoli 130 visokih šol za ljudstvo, zlasti za kmete; takisto jih imajo na Švedskem

Fml. Csicseric (Čičerić) Bascany, ki na mirovni^h sejah v Brestu Litovskem zastopa najvišje avstro-ogrsko poveljništvo.

E. G. Brat.

Beg za milijoni.

Roman Slovanca Amerikanca.
26. nadaljevanje.

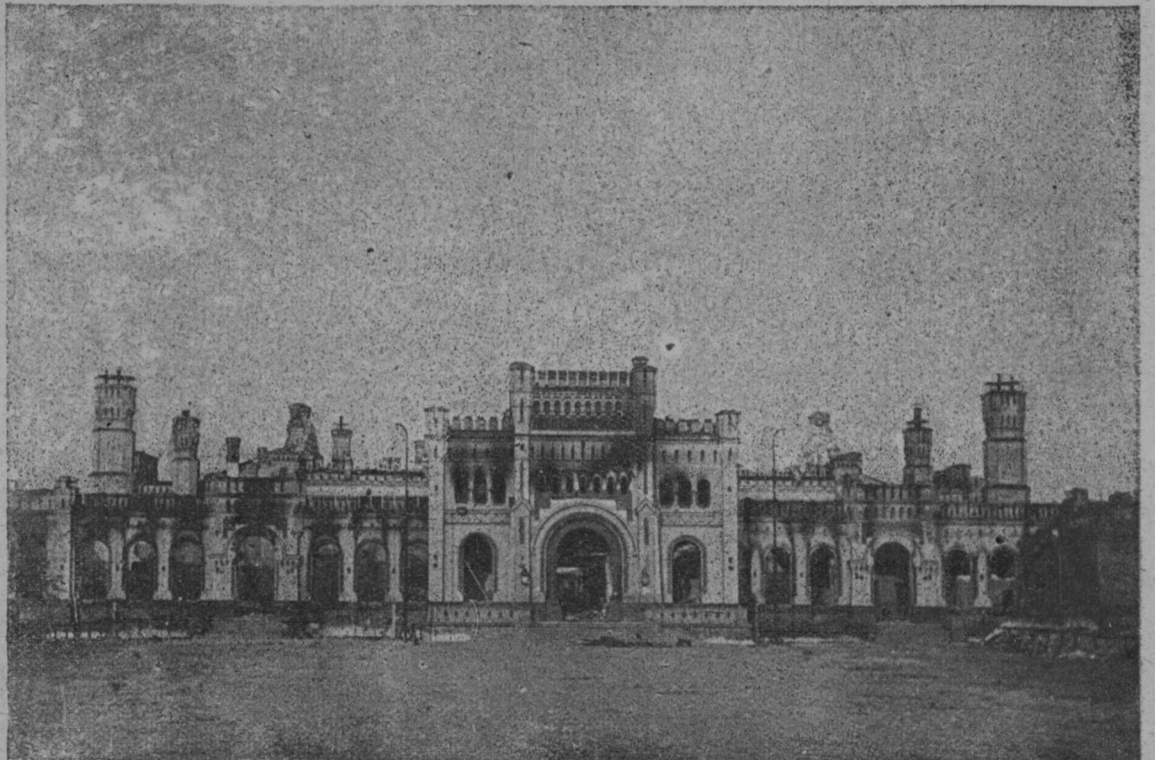
„Mrs. Bell, prepričan sem, da storite vse, kar bi mr. soproga čim preje rešilo madeža na poštenju: — družega ne pričakujem od vas“, je izjavil resno Dodd. „Povejte torej gospodu svetniku, da hočeva spraviti mr. Bella na varno v kak sanatorij, denar pa v Heganovo blagajno — družega nič. Morda nama potem še sam pomore.“

„Pa dobro. Vrnem se takoj“, je dejala Polly in obstala.

„Najljubše mi je. Jaz pa opravi^m med tem drugo pot“. Nameraval je poiskati učitelja Voosa.

Ločila sta se. Polly se je vrnila na Poljsko cesto in ko se je bližala vili, je stal svetnik na pragu ter jo smehljaje pozdravlj^al že oddaleč.

„Pridite, pridite, ljuba mlada gospa!“ je dejal, ko je pritekla preko predvrta. „Zdaj

Iz mesta mirovni^h sej: Kolodvorska palača v Brestu Litovskem.

Saj ti je vendar vse razložil: kadar se bakreni papirji zopet dvignejo ter bo banka iz škripcev, se vrne k tebi, in zopet bo vse dobro.“

„Torej vi — mu verjamete?“

„Do pike vse!“ je izjavil svetnik energično. „Jack meni ni in ne bo nikdar lagal! In gotovo tudi tebi ne. Druge pa naj le mistificira, saj ima pri tem najboljši namen. Veš kaj? Najpametneje storiš, če ostaneš lepo pri meni, pa naj ga lovi g. Dodd sam!“

„Ne, ne, to ne sme biti! Dodd ga ne sme dobiti v pest! Pogodbo sva sklenila, toda prav nič mu ne zaupam, ker se vsak čas izda njegova pristna žandarska narava!“

In povedala je, kako sta se pogodila z Doddom, ki pa vendarle vedno iznova skuša Jacka prij^eti in zapreti.

„Če je tako“, je dejal svetnik, moraš ostati z Doddom; paziti treba nanj ter ga če le možno speljati na kriv sled, če bi slučajno našel pravega. Toda prikrivaj svoje resnične misli, pretvarjaj se otrok, bodi zvita, kajti gospod Dodd je prebrisan mož!“

„Ženska je navadno prebrisanejša od moža, tako sem čit^ala nekje“, je odgovorila Polly. „Potrudim se gotovo tudi jaz“.

Mirovna pogajanja na rumunski fronti med Nemčijo, Avstro-Ogrsko, Turčijo, Bolgarijo ter Rumunijo in Rusijo. Visoki častniki vseh teh držav.

In nato ji je svetnik povedal vse, kar mu je pravil nečak prav v tej sobi: kako srečnega se čuti Jack v zavesti, da ima zvesto ženko, kako navdušeno mu jo je slikal in opisoval svoj zakon ter svoje bančno delovanje. Radostna ga je poslušala Polly ter si otrinjala solze ljubezni. Tako sta kramljala, ko je zapel telefonski zvonček.

„Halo, tukaj Bobby Dodd!“ se je oglašil aparat. „Prosim pokličite mi k telefonu mrs. Bell!“

Polly je stopila k telefonu: „Halo, tukaj Polly Bell!“

„Na cesti mi je bila pravkar izročena brzojavka iz Newyorka: Jack Bell iz Chicaga danes tukaj prijel!“

Polly je izpustila slušali: „O Bog! — Striček, Jacka so v Newyorku že prijeli!“

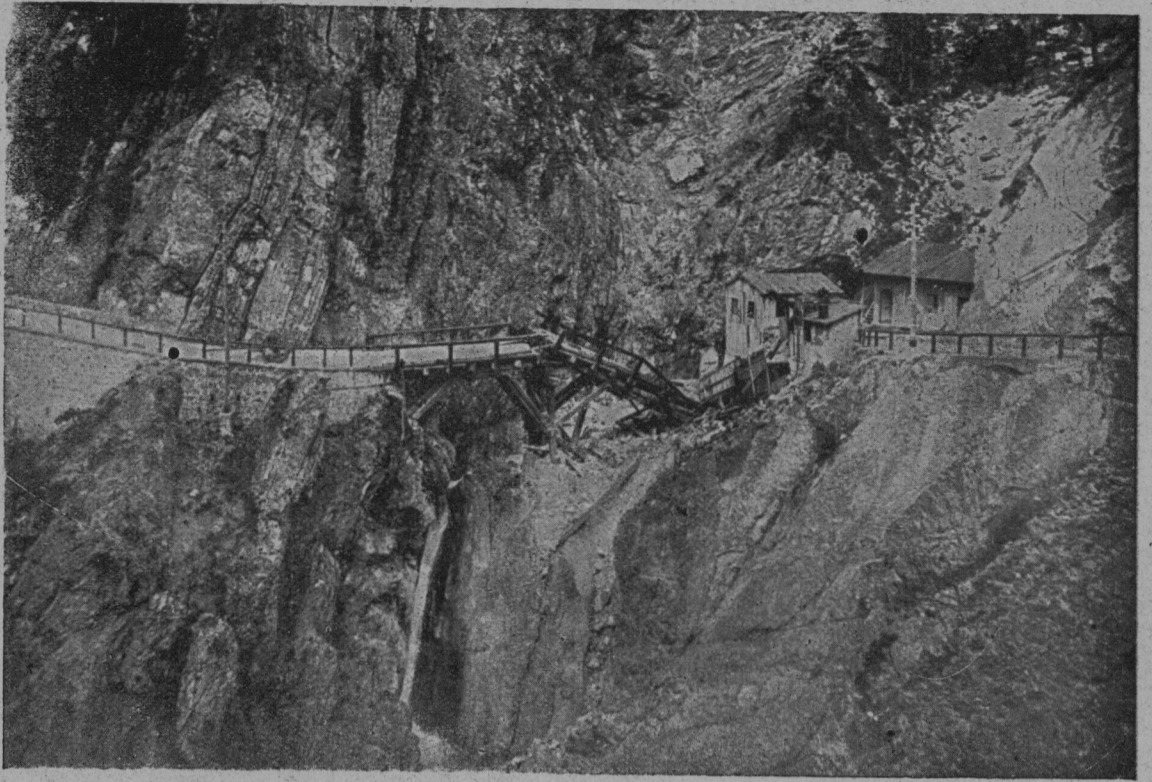
In omahnila je na prvi stol. Svetnik pa je stopil na njeno mesto:

„Halo, tukaj svetnik Bellitsch! Čestitam! Torej ga imate! Kaj pa ukrenete zdaj, gospod Dodd?“

„Zdi se mi, da so v Newyorku prijeli — napačnega!“ je odgovoril Dodd.

„Bržkone!“ je pritrdil svetnik sarkastično. „Ampak mogoče je vse.“

„Prosim, sporočite mrs. Bellovi, da pričakujem na svojo brzojavko iz Newyorka,

Boj v gorah: Viseč most ob gorskih pečinah preko prepadov v dolini Dogna, porušen po sovražnem letalu.

Preko mostu v Benečiji peljejo naši vojaki uplenjene laške vojne kuhinje.

novega odgovora. Če bo ugoden, se odpeljem v Newyork. Milostiva naj bi ostala nekaj tednov tukaj. Ali se vrnem sam po njo ali pa pride kdo drug.“

„Prav . . . prav“, je odgovoril svetnik „Mnogo sreče!“ In obesil je slušali ter odzvonil.

(Dalje prihodnjic.)

Misli.

Značaj spoznaš po znaku: kako obeta in kako obljube izpolnjuje. Gotov znak neznačajnosti je: obetati in ničesar izpolniti. Nehvaležnik je gotovo neznačajnik.

Marsikdo že smatra za individualnost že zato, ker si ne čisti nohtov in je z nožem. Marsikdo si domišlja, da je genijalen ker se ne umiva, ne češe in ima robato vedenje.

V vsako dušo vodijo vrata in okna: težko jih je odpreti, a včasih še težje zapreti.

Ali je pravica še tako mladoletna, nezrela in nesamostojna, da se pri sodišču nikdar ne prikaže sama, nego pošilja vselej svoje zastopnike?

Iz Gorice: Vračajoči se domačini se oglašajo pri voj. poveljništvu zaradi legitimacij.

Marsikak junak ni za nič drugega, kakor da junaško umre.

Včasih sem smatral bogataše za jako imovite ljudi ter sem jih zavidal. Polagoma pa sem se uveril, da večina bogatašev nima nič drugega kot denar. Zato vendarle ne menjam z njimi.

Koliko je na svetu deklet, ki igrajo vedno klavir, dasi še nikoli niso imele posluha! Zakaj niso rajši tipkarice?

Marsikak modern zakon je sličen leposlovnemu listu: mož zastopa poezijo, žena prozo, prijatelji pa sotrudnike.

Ali hočeš deklet prvič poljubiti, se ti bo upirala. Slabo zate, če si odnehel. Ker ko jo boš hotel poljubiti drugič, boš moral odnehati, ker je nisi poljubil prvič.

Kdaj je opera popularna? Kadar je občinstvu s svojo glasbo tako mila, da jo hodi vedno iznova poslušat, tako da pozna končno že vsak njeno glasbo. A po čem se pozna popolnarna opereta? Če je glasba že pred njeno uprizoritvijo znana.

Homunculus.

Naši možje.

(Dalje.)

Za jugoslovansko deklaracijo z dne 30. majnika 1917 so se izjavili:

Famlje pri Senožečah, Fara (okr. Kočevje), Franjevci bosanski, Franjevci hercegovski, Frankolovo, Štajersko, Globasnica, izobraževalno društvo na Koroškem, Globoko pri Brežicah (učiteljstvo), Gomilsko v Savinjski dolini, Gorenja vas pri Škofji Loki, Gorje pri Bledu (železničarji), Gorica sevniški okr., Goriški slov. dež. poslanci, Gornji grad, Štajersko, Gornjegrajske dekanije duhovščina, Gozd, kamniški okr., Gradac, Dolenjsko (kmetško ljudstvo), Grajska vas, Štajersko, Grosuplje, Grušovje (Štajersko), Homec, kamniški okr., Hotedršica pri Logatcu, Hotič pri Litiji, Hrastje pri Kranju, Hrastovec, Štajersko, Hrenovice pri Senožečah, Hrušovka (kamniški okr.), Hrvati in Slovenci, zbrani na Trsatu, „Hrvatska narodna zajednica“ za Bosno in Hercegovino, Hvarska duhovščina, Idrija Spodnja, Ihan, kamniški okr., Imeno, okr. Brežice, Ivanjševci, Štajersko, Jablanica, (katera?), — Jakobski dol, zgornji in spodnji, Štajersko, Janeževo brdo pri Ilirski Bistrici, Jarše pri Kamniku, Jastrebc, Štajersko, Jelovec-Makole, Štajersko, Jesenice, Gorenjsko, Ježica, ljublj. okol., Jugoslovanski železničarji zbrani v Mariboru, Jurjevica pri Ribnici, Kamniškega okraja župani (23 občin), Kamnik (meščanska korporacija), Kamna gorica, Gorenjsko, Kamnje pri Ajdovščini, Kanal, železničarji, Kapele pri Brežicah, Kapljas, Koroško, Karlobag (volilci mesta), Hrv. Primorje, Kivolče pri Ilirski Bistrici, Klanec, (kje?), Kmečka zveza za kamniški okraj, Knežak pri Ilir. Bistrici, Kobarid, Goriško, Kočice, Štajersko, rogaški okr., Kog, Kokarje, Štajer. Kolovrat pri Litiji, Kopolje (kje?), Konjice in Konjice, okolica, Koseze Sp., kamniški okraj, Kostanjevica, Kot (kje?), Kozje, Štajersko, Kozjanskega okraja učiteljstvo Štajersko, Kranj (mesto), Krašnja pri Kamniku, Kriška vas pri Višnji gori, Križ kamniški okr., Križe pri Trziču, Krka, Krško (mesto), Krtina pri Kamniku, Kropa (trg), Kupljenik pri Radovljici.

(Dalje prih.)

Jugoslavija.

Zakaj pravimo: majniška deklaracija?

Deklaracija, to je latinska beseda in pomeni toliko kot izjava. In ker so jugoslovanski poslanci dne 30. majnika 1917 v državnem zboru podali to izjavo, da hočejo za vse avstro-ogrske Jugoslovane lastno državo pod habsburškim žezlom, jo zato imenujemo majniško deklaracijo. Kdor se torej podpisuje za deklaracijo, s tem izjavlja, da kot Slovenec zahteva jugoslovansko državo.

Katera ozemlja naj bi obsegala Jugoslavija? Kranjsko, Goriško, Istro, Trst z okolico, slovensko Koroško, slovensko Štajersko, Hrvatsko in Slavonijo, ogrske Slovence in Hrvate, dalje Dalmacijo, Bosno in Hercegovino. Po narodnostnem načelu naj bi spadali pod Jugoslavijo tudi beneški Slovenci.

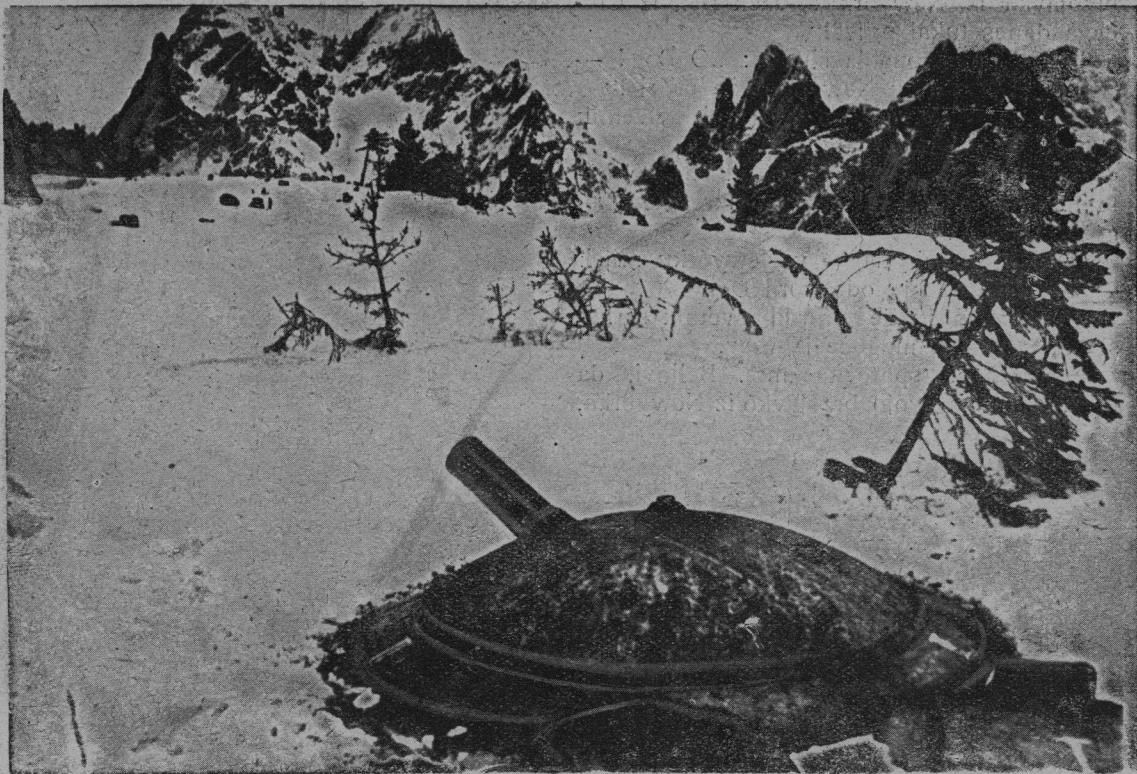
Ne samo za naš jezik, temveč za naš kruh, za naše življenje gre. Kdo je dosedaj na slovenski zemlji jedel največji in najboljši kos kruha? Nemec. Kdo mu ga je pekel? Slovenec, kateremu so ostali ostanki črnega kruha za plačilo. Poglejmo! Veliko večino naših tovarn, ki služijo milijone, imajo Nemci v rokah (Jesenice, Javornik, Dobrava, Vevče, Medvode ter Ljubljana, Domžale, Trzič itd., razni rudokopi). Delavci so Slovenci, ki dobivajo od tovarne malenkost v

primeri z dobičkom, ki ga delajo tovarnarji. Dalje: karkoli vzameš v roko, ali ni večinoma nemški izdelek, pripeljan iz tujega? Sivanka, pero, svinčnik, popir, množina knjig vsake vrste stroji, snkno, sukanec, steklo, kovinski izdelki, pa še tisoč drugih reči. Slovenec, šteje, koliko denarja si že poslal zato na tuje. Koliko milijonov slovenskega denarja je že romalo v nemške žepne in iz teh žepov marsikaj v nemška obmejna društva, ki hočejo Slovence usužnjiti. Če bi imeli svojo državo, potem bi se razvila slovenska trgovina in slovenska industrija in

svetu, da imajo vsi narodi enak prostor pri mizi kakor bratje ene družine, sedaj naj ponižno čakamo pod mizo, kdaj nam vržejo Nemci in Madžari kako oglodano kost!

Razne vesti.

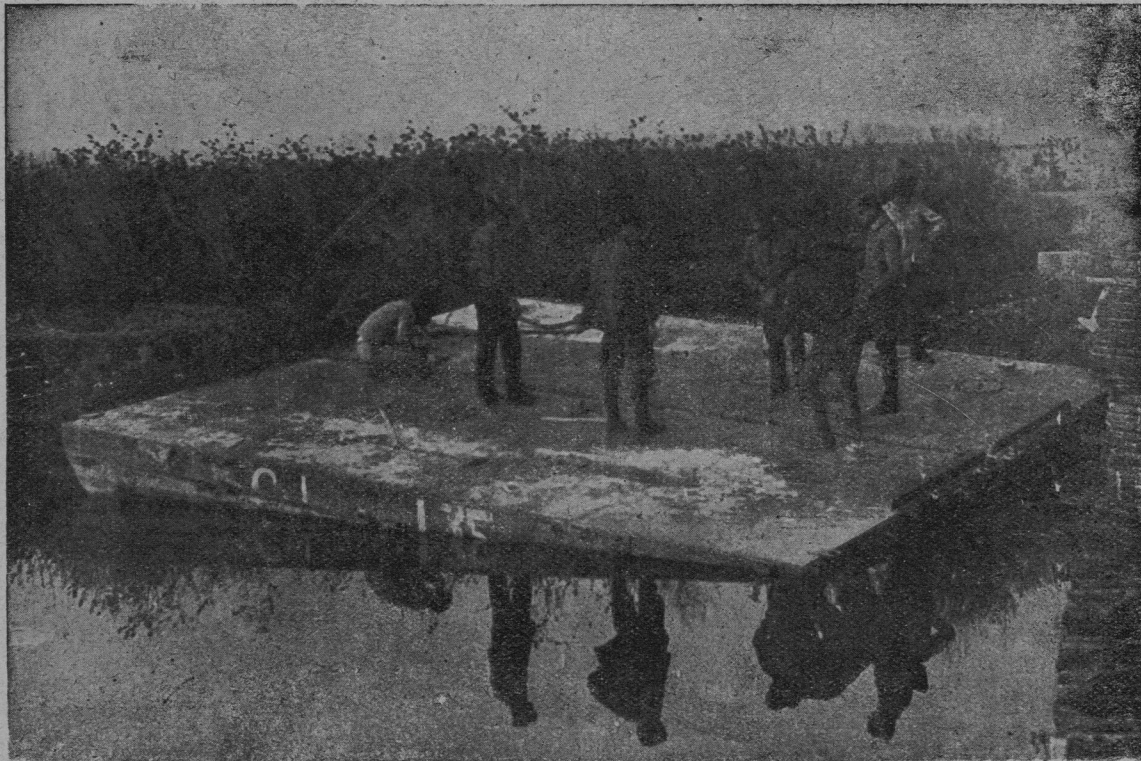
Svetovna vojna. Boji se vrše na italijanskem bojišču, zlasti ob reki Brenti. Tudi na francoskem bojišču se vrše le običajni

S tirolske fronte: Na prvi pogled bi človek sodil, da vidi ogromno želvo, a je pod oklopom tičeča havbica sredi zasnežene alpske puščave.

mного predmetov bi lahko izdelovali doma, ceneje bi jih kupovali in ves denar bi ostal doma. Kako bi zrastle gospodarska moč vseh Slovencev! In naše uradništvo, ali ni

boji. Drugih važnejših dogodkov pa ne javljajo z bojišč, razen nekaj pomorskih spopadov ob angleški obali in pred Danelami.

Oklopna plošča, ki so jo Lahi potopili v Sočo, a naši vojaki zopet dvignili iz nje.

cela dolga vrsta samih Nemcev, naši slovenski študirani in brihtni fantje pa ne morejo do služb, ker jih jim zasledajo tujci. Ali ni to žalostno? Ali smo to zaslužili? In potem naj mi sedaj, ko gre glas po vsem

Mirovno vprašanje še ni mnogo napredovalo. Avstrijsko delavstvo se je resno zavzelo za mir v svojih manifestacijah. V Nemčiji pa mora vladati grozovit terorizem, zakaj berlinski „Vorwärts“ je bil ustavljen

za tri dni, ker je odobral gibanje za mir v Avstro-Ogrski. Mirovna pogajanja v Brest-Litovsku se nadaljujejo dne 29. t. m., ker je moral Trockij odpotovati v Petrograd zaradi notranjepolitičnih razmer. Vsekakor pa je upati, da se sklene vsaj z Rusijo mir. O Bolgariji poročajo, da je že sklenila mir z Rusijo. Mirovno gibanje se pa vsekakor veča. Delavstvo na Angleškem ga zahteva, na Francoskem tudi in v Italiji.

Vojaška odločitev na zapadu. Francosko časopisje živahno razpravlja o izjavi grofa Czernina, ki je pred kratkim govoril

ni francosko fronto. Snežni viharji zadnjih dni in izreden mrz v gorovju pač še ovirajo pričetek večjih akcij, vendar se Italijani pripravljajo za spomlad, pri čemer jih Anglija in Amerika podpirata z vojnim materijalom. Dognalo se je, da so znatna artiljerijska ojačenja že dospela na italijansko fronto.

Hrvatska ladjedelnica. Zastopniki hrvatskih, slovenskih in čeških bančnih zavodov so imeli 15. t. m. v Zagrebu posvetovanje ter so sklenili ustanoviti hrvatsko ladjedelnico pod imenom „Croatia“, delniška družba družba za gradnjo ladij. Izvoljen je

20 in 10 K, prvi bodo merili v premeru 21 mm, drugi 19 mm. Petkronske in dve-kronske tolarje bodo kovali iz srebra. Vsi ti novci bodo nosili cesarjevo doprsko podobno, običajne napise in novi državni grb.

Znižanje izmere sladkorja. Iz Budimpešte poročajo: Še le nedavno se je izmera sladkorja znižala za 25 odstotkov. V kratkem pa se bo izmera sladkorja še dalje znižala, ker se zaradi pomanjkanja premoga ni moglo podelati štirih milijonov meterskih stotov sladkorne repe in se je repa pokvarila.

Žitni zavod za Štajersko je rekviriral v letu 1916 2060 vagonov žita, lansko leto samo še 780. V Forminu pri Ptujju, kjer je 151 hišnih števil, so dobili samo 36 kg, in ko so zahtevali več, so žitnega komisarja ubili. Kar seveda ni bilo prav, toda razvidno je iz tega, kako ogorčenje vlada mod štajerskimi Slovenci nad postopanjem nemških rekvizitorjev.

Spominska knjiga. C in kr. pešpolka „Cesarjevič“ št. 17.

Naš domači polk namerava izdati veliko spominsko knjigo, v kateri naj bodo ovekovečena vsa junaštva hrabrih Kranjcev.

Čisti dobiček te knjige je namenjen „vdovskemu, sirotinskemu in invalidskemu skladi“ pešpolka.

V knjigi naj bi bila natančno navedena kolikor mogoče vsa junaštva pešpolka in posameznikov.

Radi tega se naprošajo vsi k polku spadajoči častniki in moštvo, kakor tudi rodbine padlih, pogrešanih, invalidov in ujetnikov, da dajo redakciji te knjige na razpolago ves materijal, ki ga imajo; predvsem dnevnik, posamezne notice, zanimive vojne pošne karte, poročila o hrabrosti častnikov in moštva, slike odlikovanih, padlih, invalidov, skupinske slike posameznih oddelkov, slike iz fronte, risbe, karikature, nekrologe padlim častnikom, vojaške pesmi, spise o dogodkih na fronti, vojaške šaljivke in pregovore.

Ves na razpolago dani materijal se pošlje pošiljatelju takoj nazaj. Kdor pa hoče vpslane stvari polku podariti, se vse hvaležno sprejme in pride v muzej polka.

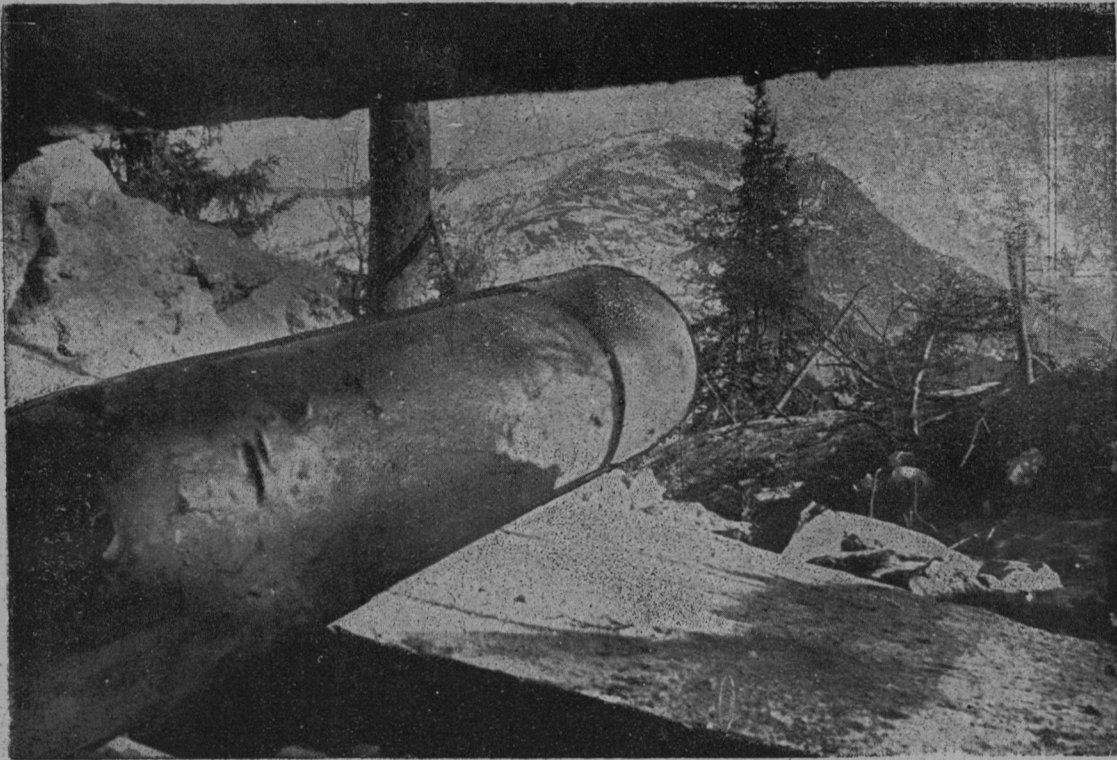
Vse pošiljatve se naj pošiljajo na poveljstvo nadomestnega bataljona št. 17 (redakcija spominske knjige) v Judenburgu, Štajersko.

40 milijonov vojakov je sedaj pod orožjem. Tako so izračunali v Ameriki. Ententa jih ima blizu 28 milijonov, osrednje države pa 12 milijonov. Vse te pa ima na vrvi mala kopica raznih državnikov. To niso zdrave razmere.

General Kusmanek, branitelj Přemisa, je došel z Ruskega na Švedsko, kjer ostane do konca vojske.

Po devetih letih zopet spregovoril. V vasi Jagnetovc blizu Zidandga mostu je pred desetimi leti padel s kozolca 14 letni Angelo Bau ter pri tem izgubil dar govora. Te dni nekoč je spil v gostilni precej vina, začelo se mu je kolcati, poloti se ga kašelj ter izbljuje kos zasedene krvi. Skozi devet let je odgovarjal na vprašanja le pismeno — pri tej priliki pa je zopet začel govoriti. Njegovo veselje seveda ni bilo majhno.

Posebno žensko delavno obleko, ki se bo od navadne obleke precej razločevala, hoče vpeljati neki nemški modni list. Tako bodo posebne obleke za obrtne delavke, pošne uradnice, za bolniške strežnice, za dekle, ki živino opravljajo in za one, ki opravljajo kmetijska dela. Če se bodo morala potem kmetijska dekleta vedno preoblačiti, kadar bodo prišle s polja domov živino opravljati, o tem se bo treba še pogovoriti, ker še ni vsem jasno.

S tirolske fronte: Naš top, najmočnejši, najzanesljivejši stražnik tirolske meje v svojem kritju.

o sodelovanju avstro-ogrskih čet na zapadu, da se izsili vojaška odločitev na francoskem bojišču. Francoski listi domnevajo, da so Czerninovi izjavi že sledili primerni ukrepi.

bil poseben odbor, ki bo izdelal pravila nove družbe. Ladjedelnica, podjetje v velikem stilu, se ustanovi v hrvatskem Primorju, kjer se je v ta namen že nakupil potrebni

S francoske fronte: V nemški vojski so uvedli nove stroje, ki mečejo granate v sovražne zakope iz nemških jarkov.

V zvezi s tem razpoloženjem — tako se poroča iz vojnoporočevalskega stana — je na italijanski fronti pričakovati živahnjega bojnega delovanja, ker je brez dvoma Italiji pripadla naloga, da skuša razbreme-

svet. Uprava nove družbe bo imela svoj sedež v Zagrebu.

Nov zlat in srebrn denar. Državni zbor je sprejel zakon glede kovanja zlatega in srebrnega denarja. Zlate bodo kovali po

Nemčija nam pošlje moko? Z Dunaja poročajo, da je Nemčija zadnje dni obljubila Avstriji 450 vagonov moke. Del te moke je že dospel na Dunaj. To je enkratna podpora ene desetinke kilograma moke na glavo.

30 gramov masti na teden za osebo. Urad za ljudsko prehrano na Dunaju je odredil, da se sme za vsako osebo na teden porabiti samo 30 gramov masti. To bi bilo na leto samo 1½ kg za osebo. To velja za vse avstrijske dežele.

Visoka cena. Nekdo je kupil pred par dnevi v Ljubljani 3 kg 40 dkg riža za 100 kron. Vsakih 18 zrn ga stane 1 vinar. Ljubljanska aprovizacija je dobila olje in ga prodaja po 47 K 1 liter.

Otrok zmrznil v materinem naročju. Zgodilo se je to na Saškem. Z železnico se je pripeljala neka delavska poljska žena; ko je na kolodvoru odvila dete, je bilo mrtvo. Med potom je zmrznilo.

Število ljudi stalno pada. V Zagrebu je bilo lansko leto rojenih 1572, umrlo pa jih je 2402. V Trstu je bilo prvi teden letošnjega leta rojenih 13, umrlo jih je pa 82. V Ljubljani je umrlo lansko leto okrog 3500 ljudi, v drugih letih pa le po 1400.

Goljufi z nadomestili. Dunajski urad, ki zasleduje vojne oderuhe, je izročil sodišču tvrdko Adler & Sohn, Rasumoffskygasse št. 27, ki je izdelovala nadomestilo za rum „Rumafior“. To brozgo je razpečeval Ludvik Asenbauer, ki je prejemal od izdelovatelja blago v sodih, liter po 5 kron. Asenbauer je natočil to brozgo v steklenice in prodajal liter po 8 kron. Urad je dal „rum“ preiskati. Preiskava je dognala, da ima ta „rum“ 99 odstotkov vode in 1 odstotek vinskega kamna, nekaj umetnega ruma in za parfem je bilo dodano eterično olje.

Zmes.

Učitelj: Kako se pravi človeku, ki je ves ljubi dan v gostilni?

Učenec: Krčmar.

Domišljanje: — Nekdo obišče prijatelja v ranem jutru. Najde ga v postelji ležečega in obutega. Ležalec pravi zelo resno: „Nekoč se mi je sanjalo, da sem hodil po ostrih črepinjah; od tega so me noge tako bolele, da zdaj v čevljih spim.“

V gostilni. — „Natakar! Prinesite mi čašo vode!“ — Natakar jo prinese. Gost: „Koliko stane?“ — Natakar: „20 soldov!“ Gost: „Koliko bi pa stalo, ko bi se pri Vas oblak utrgal?“

Trdo mnenje. — Gizdalec: „Gospod doktor! Poklical sem Vas, akotudi nimam nobenega zaupanja v moderno zdravstvo.“ Doktor: „To me nič ne bega. Vidite, gospod, osel tudi nima zaupanja v živinozdravnika, in vendar ga ta ozdravlja.“

Petero čtov razlaga učitelj. Oči imamo, da gledamo, ušesa, da poslušamo... „Žolna! čemu imamo pa nos?“ — Žolna: „Zato, da kihamo.“

Razširjajte „Tedenske Slike“!

Pridobivajte novih naročnikov! Zahtevajte „Tedenske Slike“ po vseh gostilnah, kavarnah, brivnicah itd. — „Tedenske Slike“ so najlepši, najboljši in največji tednik s slikami na Slovenskem. Prinašajo mnogo zanimivih slik ter poročajo točno, kratko in poljudno o vseh važnih dogodkih doma in v tujini, priobčujejo poučne članke iz vseh strok znanstva in umetnosti, krajše dobre povesti in humoreske, najbolj napetega dejanja bogat izviren roman, gospodarska navodila, ocene, smešnice i. dr. Kmalu začnemo objavljati nov roman, ki bo v polni meri zadovoljeval vsak tudi najizbirnejši okus. — Vabimo torej na naročbo novega, V. letnika „Tedenskih Slik“: ves čas smo pošteno in solidno izpolnjevali svoje obete, in pošteno, solidno hočemo ustrezati svojim naročnikom tudi poslej. To je za naš tednik najboljšo priporočilo. Obnovite naročnino takoj! Ostanite nam torej zvesti! Pridobivajte nam novih naročnikov, ker v slogi je moč in uspeh! — „Tedenske Slike“ stanejo za celo leto 20 K, pol leta 10 K in četrt leta 5 K, posamezne številke po trafikah, knjigarnah, kolodvorih in trgovcih po 40 vinarjev izvod. — Naročite si „Tedenske Slike“ takoj ter jih priporočajte svojim znancem in prijateljem!

Upravništvo „Tedenskih Slik“ v Ljubljani, Stari trg 19.

Hlapca, učenca
in
kontoristinjo
sprejme „Zvezna tiskarna“
v Ljubljani, Stari trg št. 19.

DEMOKRACIJA

socialistična revija

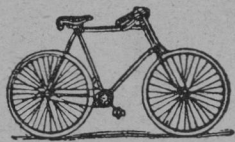
izide začetkom februarja. Celoletna naročnina znaša 16— K. Naročila sprejema upravništvo „Demokracije“, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 5.

Osram

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17
 priporoča svojo bogato zalogo
 šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev
 in strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen
 pouk v veze-
 nju.
 Tovarna
 v Lincu usta-
 nov. l. 1877.

Zahtevajte
 cenik, ki ga
 dobite brez-
 plačno in
 poštno
 prosto.

Izšel je velezanimiv roman

„SNAHA“

ki opisuje usodo pogumne Irke, ki je poročila
 angleškega lorda, dasi iskreno ljubi svoj od
 Angležev zatirani irski narod ter se poteguje
 za njegove pravice.

Lordova mati mrzi svojo snaho, ker je Irka,
 ter jo oholo prezira in jej ob vsaki priliki da
 občutiti, da ni enakopravna.

„Snaha“ je fin velezanimiv roman iz naj-
 višjih družabnih krogov in bo gotovo za-
 nimal vsakogar.

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite si ga,
 naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga poš-
 ljemo. S tem jim napravite veliko veselje,
 ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel.

Naročite nemudoma!

Broširan stane po knjigarnah in v našem uredni-
 štvu izvod 3 K, po pošti 30 v več; za naročnike
 „Tedenskih Slik“ pa stane s poštnino vred samo 3 K.

„Zvezna tiskarna“ se je preselila z Du-
 najske ceste št. 9 na Stari trg št. 19
 poleg znane kavarne Jakoba Zalaznik.

Zamaške nove in stare,

kupi vsako množino,
 Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Vsaka gospa
 naj čita mojo zanimivo na-
 vodilo o modernem
negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju
 obilnosti! — Pišite zaupno **IDI KRAUSE,**
 Presburg, (Ogrsko) Schanzstrasse št. 2.
 Abt. 95. — Ne stane nič.

500 kron

Vam plačam, ako moj odstra-
 njevalec korenin „**Ria balzam**“
 ne odstrani brez bolečin Vaših
 kurjih oces, bradavic in žuljev
 v treh dneh. Cena za jeden lon-
 ček z znanstvenim listom K 275, 3 lončki K 550,
 6 lončkov K 850. Na stotine zahvalnih in priznalnih
 pisem. — **Kemeny, Kaschau (Kassa) l. poštni**
predal 12/661 (Ogrsko).

Framydol je sredstvo za pomlajenje
 las ki rdeče, svetle in sive
 lase in brado za trajno temno barva. 1 stekle-
 nica s poštnino vred stane K 270.

Rydyol je rozuata
 voda, ki ži-
 vo pordeči blede lica.
 Učinek je čudovit. 1 ste-
 klenica s poštnino vred
 K 245. Povzetje 55 vi-
 narjev več. — Naslov za
 naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU
 št. 645, Moravsko

Potrdila istovetnosti

✻ izvršene po najnovejšem ✻
 ✻ predpisu dobe občine v ✻
 ✻ „ZVEZNI TISKARNI“ ✻
 ✻ v Ljubljani, Stari trg 19. ✻

Album razrušene Gorice

in različne razglednice od podrte Gorice. Ve-
 lika zaloga umetniških kart za 15—18 in 20 K
 za 100 kom. Naročila se prosijo na naslov:
ANTON PERTOT, GRADEC, Roseggerhaus.

Vizitke elegantne in poceni natisne
 „Zveza tiskarna“ v Ljubljani,
 Stari trg št. 19.

F. BATJEL prej v Gorici.

LJUBLJANA, Stari trg št. 28.

Moška in ženska dvokolesa
 še s staro pnevmatiko
 šivalni in pisalni stroji,
 gramofoni, električne
 žepne svetilke.

Najboljše baterije.

— Posebno nizke cene so za preprodajalce. —
 Mehanična delavnica na Starem trgu 11.

STAVCE

sprejme „Zvezna tiskarna“
 v Ljubljani, Stari trg št. 19.

□ Kmetiska posojilnica

obrestuje hranilne vloge po
 Hranilnih vlog 23 milijonov. Popolnoma varno

4¹ | 0 | 0
 4 | 0 | 0

□ Ljubljanske okolice □

v Ljubljani
 brez vsakršnega odbitka.
 naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

Tiskovine vseh vrst

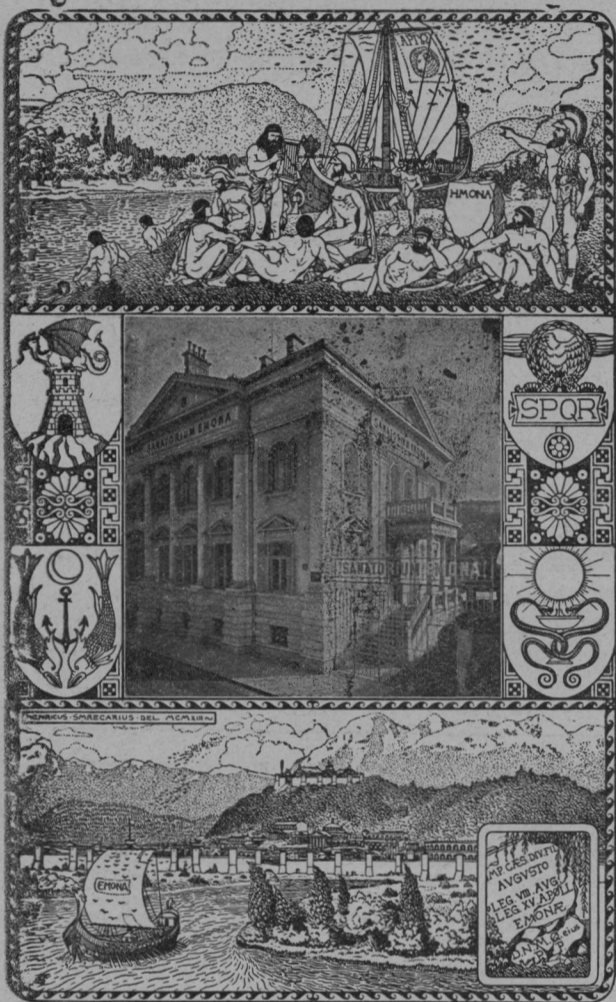
tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd.
 natisne lično in ceno

„ZVEZNA TISKARNA“

V Ljubljani, Stari trg št. 19.

kakor: časopise, knjige,
 brošure, cenike, lepake,
 letake, vabila vsporede,

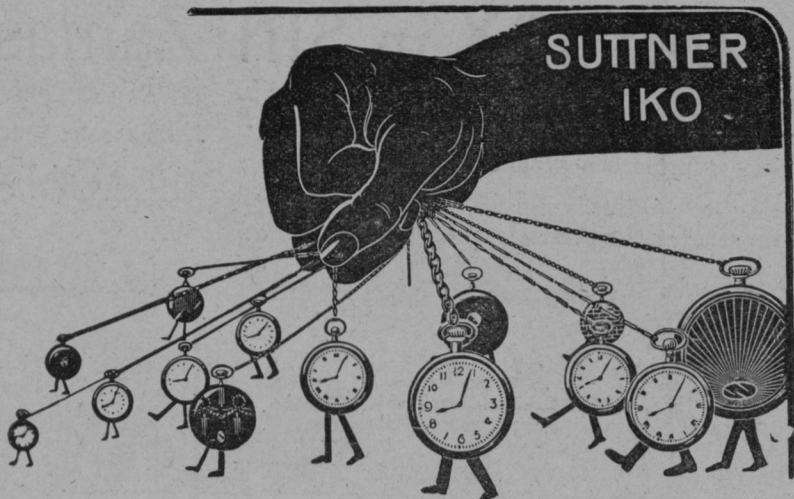
Selenburgova ulica 1
(nasveta trgovina Titov)

Špecijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

*** ** **

Dobro ,IKO, uro

vsak občuduje in zaželi, kati ona je
mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju. — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, le-
potičja, daril itd. v velikem
krasnem ceniku,
katerega zahtevajte zastoj in poštnine
prosto.

☛ Vse ure so natančno preizkušene. ☛

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Kovinaste ure . . . . . po K 22— 26—
32— 40— 60—
Srebrne ure . . . . . po K 48— 54—
60— 70— 90— 100—
Kovinaste verižice . . po K 2— 3—
4— 6— 10—
Usnjate verižice . . . . po K 1.60 2.80
4.80

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani štev. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Priporoča se
:: umetna knjigoveznica ::
IVAN JAKOPIČ
=== LJUBLJANA. ===

Kislo vodo, vino
:: in sadjevec ::
razpošilja
A. Oset, p. Guštanj, Koroško.
Kupim vse vrste zamaške,
=== steklenice in sode. ===

=== Mazilo za lase ===
varstvena znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški v Ko-
lodvorski ulici št. 200 ali pa v trafiki pri farni
cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Lončki
po 5 in 6 K. Pošilja se tudi po pošti če se
denar naprej pošlje. Izorno sredstvo za rast
las. — Za gotovost se jamči. — Zadostuje
steklenica. — Spričevala na razpolago.

Josip Jug,
pleskarski in slikarski mojster
Ljubljana, Rimska cesta št. 16.
se priporoča cenj. občinstvu za vsa v
to stroko spadajoča dela. Jamčim, da
:: delam samo s pristnim firnežem. ::
=== Solidna in točna postrežba. ===

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Rezervni fond okroglo 1,500.000 kron. **STRITARJEVA ULICA ŠT. 2.** :: Delniška glavnica 10,000.000 kron. ::

Podružnice v Splitu, Celovcu, Sarajevu, Gorici Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun
(t. č. v Ljubljani) in Celju. ter jih obrestuje najugodnejše.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije. 4% **rentnine** od vlog na knjižice plača banka sama.